

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4555

гр. София, 07.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 07.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **2180** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по Молба от 13.05.2022 година на Председател на ДАБ към МС за изменение на решение № 2697/20.04.2022 година по адм. дело № 2180/2022 година по описа на АССГ в частта за разноските.

Настоящото административно производство е по реда на чл.80 от ГПК. Образувано е по МОЛБА от 15.03.2022 година на БНБ за изменение на решението в частта за разноси.

Ищецът е изразил становище по молбата на дата 12.04.2022 година в посока нейната неоснователност.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, но неоснователна. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл.248,ал.1 ГПК/приложима по силата на препращащата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване,а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му,съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове ,с който производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Следва да бъде посочено,че крайният момент,в който може да бъде заявено присъждането на разноси е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за

разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В конкретния случай, страната поискала изменение на решението в частта за разноските, като е посочила, че неправилно е осъден Председател на ДАБ да заплати разноските за преводач.

Производството е по ЗУБ и в нормата на чл. 91 от ЗУБ е посочено, че за неуредените в тази глава случаи се прилагат разпоредбите на [Административнопроцесуалния кодекс](#) и [Гражданския процесуален кодекс](#), то по силата на чл.92 от ЗУБ изрично е предвидено, че производствата по реда на тази глава се освобождават от държавни такси и заплащане на други разноски с изключение на разноските за експертизи. Разноските за експертизи не се заплащат, ако чужденецът не разполага със средства за задоволяване на основните си жизнено потребности. Нормата на чл. 91 от ЗУБ, сочеща, че за неуредените в тази глава случаи се прилагат разпоредбите на [Административнопроцесуалния кодекс](#) и [Гражданския процесуален кодекс](#), то по силата на чл.92 от ЗУБ изрично е предвидено, че производствата по реда на тази глава се освобождават от държавни такси и заплащане на други разноски с изключение на разноските за експертизи, разноските за експертизи не се заплащат, ако чужденецът не разполага със средства за задоволяване на основните си жизнено потребности, но тази норма е създадена в полза на търсещите закрила чужденци, не и за административния орган.

В разглеждания случай, молбата за изменение е неоснователна, защото нормата на чл.92 от ЗУБ касае само търсещите закрила, не и административния орган, при което осъждането му да заплати сумите за преводач не е извън волята на закона. По същество молбата за изменение на Решението в частта за разноските цели съдът сам да си отмени акт, което е недопустимо.

С оглед на това молбата за изменение на решението в частта на разноските е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд-София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ МОЛБА от 13.05.2022 година на Председател на ДАБ към МС за изменение на решение № 2697/20.04.2022 година по адм. дело № 2180/2022 година по описа на АССГ в частта за разноските.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от определението да се изпрати на

страните.

Определението подлежи на обжалване по реда за обжалване на Решението.

СЪДИЯ: